

STRAKKE ALUMINIUM DETAILLERING BIJ SUMMERTIME

JAAP BASELMANS

UN STUDIO, AMSTERDAM

De Amsterdamse Zuidas is het domein van grootbanken, multinationals, advocatenkantoren en adviesbureaus. Dat begon pas medio jaren negentig met de komst van ABN Amro. Sindsdien heeft het gebied langs de A10 een stormachtige groei doorgemaakt en vind je hier de duurste vierkante meters kantoorruimte van Nederland, een breed aanbod aan voorzieningen en vooral woningen in het duurdere segment. Om een gevarieerde en levendige wijk te krijgen zijn ook betaalbare woningen voorzien. Een van de eerste projecten in dit segment is Summertime tussen de Gustav Mahlerlaan en de George Gershwinlaan: twee blokken met 196 huurwoningen, 150 ondergrondse parkeerplaatsen

en 1.100 m² voorzieningen op de begane grond. De ambitie was om een duurzaam, maar tevens betaalbaar en mooi gebouw neer te zetten. In de bouw bijten “mooi” en “betaalbaar” elkaar, maar niet bij Summertime. Ontwikkelaars AM en Bouwinvest, architectenbureau SeARCH en bouwer BAM Woningbouw hebben alles uit de kast getrokken om een ‘Zuidas-waardig’ resultaat neer te zetten: opvallend, strak, kleurrijk en met een knipoog naar de financiële wereld én met een opvallende rol voor aluminium detaillering.

Twee gezichten

“Summertime bestaat uit twee gebouwen met twee gezichten”, vertelt architect Jaap Baselmans. Hij werkt inmiddels bij UN Studio, maar maakte indertijd deel uit van het ontwerpteam van SeARCH dat onder leiding stond van Bjarne Mastenbroek. “Aan de Mahlerlaan en de Gershwinlaan zie je strakke zwarte gevels die met hun abstracte uitwerking aansluiten op de grootstedelijke buurgebouwen. Aan de andere zijde zijn de gebouwen juist heel levendig en kleurrijk. De gebouwen lopen taps naar elkaar toe om alle appartementen maximaal te laten profiteren van vrije zichtlijnen en zonlichttoetreding.”

“DUIDELIJK TE ZIEN IS
DAT VEELVULDIG
ALUMINIUM
MUURAFDEKSYSTEMEN
ZIJN TOEGEPAST.”

De individuele appartementen zijn hierin herkenbaar gemaakt als 'pixels', blokjes met dezelfde beukmaat die schijnbaar willekeurig zijn gestapeld en voorzien zijn van kleurige glazen balkonschermen. Baselmans: “Als de zon door die balkonhekken beweegt, begint het echt te leven en dat was precies de bedoeling. De gestapelde opbouw is overigens geïnspireerd op Habitat 67, een beroemd woonproject dat deel uitmaakte van de wereldtentoonstelling van 1967 in Montréal.”

Knipoog

Een andere inspiratiebron is geld. Baselmans: “We hebben voor de kleurstelling en als knipoog naar de financiële wereld twee bekende oude bankbiljetten genomen: de vuurtoren van 250 gulden voor het blok aan de Mahlerlaan en de zonnebloem van 50 gulden voor het zuidelijke blok. De vuurtoren en de zonnebloem zie je als gepixeld tegelwerk terug in respectievelijk de hoge entreeoggia en het entreeportaal. In elk gebouw zitten 52 kleuren tegels van St. Joris. Dit was wel typisch zo'n onderwerp waar je met alle partijen uit moest komen om het mooi en toch

betaalbaar te houden. De glazen balkonhekken van beide blokken zijn uiteraard ook uitgevoerd in de twee kleurgroepen lila en geelgroen.

De derde uitvoering van de kleuren vinden we in het interieur en dan met name het blok aan de Mahlerlaan. Baselmans: “Die heeft een hoefijzervormige plattegrond en een hoge, taps toelopende centrale vide met een groot aluminium daklicht. De galerijhekwerken en de voordeuren hebben allemaal een gradiënt van de kleur van het bankbiljet: lila beneden en naar boven toe steeds witter. Dit kleurenverhaal vereist veel overleg met en geduld van alle betrokken partijen. Dat geldt nog meer voor het ultra strakke, in kleur gecoate hekwerk in de vide. Deze lamellen worden niet seriematig in deze lengte geleverd. Dan moet je weer knokken om iets bijzonders, en kostbaarders overeind te houden. Maar als je nu kijkt, ziet iedereen wel dat het de moeite waard is!”

“Aan de buitenzijde hebben wij weer concessies gedaan. Bjarne Mastenbroek wilde echt zwart en echt wit in de buitengevels. Zwart

is goed gelukt: deze wanden zijn mooi strak opgetrokken met matzwart metselwerk, zwarte kozijnen en gezette aluminium waterslagen. Voor de witte gevels bleek een geglaazuurde of wit geëngobeerde strengperssteen te duur. Het is handvormsteen geworden, de meest witte die we konden krijgen. Er is vervolgens veel tijd gestoken in de detaillering van de blokjes om deze aan de boven- en onderzijde zo strak mogelijk te krijgen. Dan gaat het om het afstemmen van gevelsteen, latei, kozijn, plafondafwerking en natuurlijk alle aluminium gevelafwerkingen.”

Aluminium geveldetailering

Er is sowieso veel aluminium geveldetailering te zien bij dit fraai vormgegeven project. Duidelijk te zien is dat de aluminium muurafdekssystemen, die veelvuldig zijn toegepast, en de aluminium waterslagen en dakranden bijdragen aan de gebouwesthetiek door de strakke belijning te accentueren. Baselmans: “Aluminium is uitstekend vormbaar, je kunt er dus scherp mee detailleren.” Voor de bovenzijde was de detaillering overigens net zo kritisch als voor de onderzijde van de blokken. Over het belang van aluminium detaillering zegt Baselmans het volgende: “Bedenk dat alle blokken een aluminium dakrand hebben. Water dat langs de gevel loopt, verspreidt zich bij de onderbrekingen. Is het daar verkeerd gedetailleerd dan loop je risico op lekstroken en dat is zeker op zo'n witte gevel storend. Daarom zijn alle aluminium waterslagen, muurafdekssystemen en aluminium dakranden niet alleen essentieel voor het strakke gevelbeeld; ze zorgen ook voor de juiste afwatering van het gebouw. Het belang daarvan kan niet onderschat worden: al deze aluminium profielen zijn zelf kleurvast, maar ze beschermen in feite het gevelbeeld tegen allerlei aanslag en groene strepen. Het gaat bij zo'n gebouw echt om de detaillering, daar heb je op langere termijn profijt van. Daarbij is aluminium duurzaam en onderhoudsarm en dat is op zijn zachtst gezegd niet onbelangrijk bij projecten waar je ook voor de onderhoudsfase goed op de centen moet letten.”

